

VZW BERREFONDS

Maakt herinneringsdozen voor ouders die hun kind verloren tijdens de zwangerschap of kort na de geboorte

Wikkeldoekjes en -hemdjes in bonte kleuren en prints of sober wit. De vrijwilligers die paraat staan tijdens de naaimarathons van vzw Berrefonds stikken, haken en naaien er vlijtig op los. Poppenkleertjes lijken het, gemaakt voor sterrenkindjes, om hen nooit te vergeten.

Tijdens de jaarlijkse naaimarathon in Deurne steken zowel leerlingen, leerkrachten als sympathisanten graag een handje toe. © Martine Croonen

Martine CROONEN

Het is een gezellige bedrijvigheid in de refter van het Provinciaal Instituut Sint-Godelieve in Deurne. Stikmachines ratelen. Terwijl aan de ene tafel patronen worden getekend en geknipt, worden verderop koorden of bloemen gehaakt. „Voor onze leerlingen is dit project een opsteker, zowel technisch als sociaal, voor de anderen een plek van warme ontmoeting”, weet technisch directeur Tinne VAN DEN EYNDEN.

Nathalie Symoens, leerkracht mode aan het Provinciaal Instituut Sint-Godelieve in Deurne, keurt een fleurig wikkeldoekje uit het bonte gamma op de tafels in de refter. „Vorig jaar maakten de leerlingen tijdens een projectweek al uitgebreid kennis met het Berrefonds”, vertelt ze. „De naaimarathon leverde toen veel sympathie en enkele honderden afgewerkte wikkeldoekjes en wikkeldekentjes op.”

De dekentjes en hemdjes waarin onvoldragen en pasgeboren kinderen worden verast of begraven, biedt het Berrefonds, samen met een herinneringsdoos, aan ouders aan. „Voor zulke lichtgewichtjes vind je op de reguliere markt geen kleding”, licht Nathalie Symoens toe. „Toch is het voor de ouders belangrijk dat ze waardig afscheid kunnen nemen van hun kindje, hoe pril ook de zwangerschap.”

Het Berrefonds werd in 2008 opgericht door Christine Vandenhole en haar echtgenoot Wouter Van Hoye. Berre, hun eerste kind, overleed luttele weken na de geboorte. „Bij zijn overlijden kregen we via de kraamzorgafdeling wel enkele herinneringen mee naar huis, maar we vonden dat het meer mocht zijn”, vertelt Christine Vandenhole, zelf aan de slag als vroedvrouw. „Herinneringen zijn er echter amper als je kind slechts even het levenslicht zag. Je moet ze bijgevolg zelf creëren.”

Bij de geboorte van hun tweede zontje zamelde het echtpaar geld in om het fonds te lanceren. „Wat begon als een manier om

ons verdriet te verwerken, groeide uit tot een antwoord op een prangende vraag vanuit de sector”, zegt Christine Vandenhole. „In ziekenhuizen zetten vroedvrouwen en de sociale diensten nu al hun beste beentje voor om de families van overleden kindjes op te vangen. Er ontstaan interne werkgroepen, bij dewelke het Berrefonds almaar vaker wordt betrokken. Onze herinneringsdoos helpt verdriet bespreekbaar te maken.”

Elke herinneringsdoos, bedoeld om herinneringen aan de

gestorven baby te verzamelen, bevat een zakje gips, waarmee een voetafdruk van het kindje kan worden gemaakt, een kleine knuffel voor het gestorven kind en desgevallend een grotere versie voor broer of zus, een fotolijst, een leesboek, een kaars, zaden, een miniatuur windmolen en twee identieke mutsjes – een voor het kindje en een voor de ouders. „Het gebeurt dat ouders net vóór de verassing of de begrafenis het mutsje verwisselen, om aldus de geur van hun kind langer te bewaren”, ver-

telt Christine Vandenhole. Het bijbehorende wikkeldoekje of -doekje wordt door de ouders zelf uitgekozen.

Vandaag in Deurne is ook Nicole Heynders opnieuw van de partij. Als grootmoeder van een doodgeboren meisje is het naaien van spulletjes voor het Berrefonds voor haar een voltijdse bezigheid. „Het maakt deel uit van mijn verwerkingsproces”, zegt ze. „De voorbije drie jaar maakte ik wel vijfhonderd stuks. Ook mijn dochter kreeg een herinneringsdoos bij het overlijden van haar dochttertje. Als ik zie hoe zij en haar zontjes die koesteren, weet ik waarvoor ik het doe.”

„Fijn dat we iets kunnen betekenen voor die kindjes en vooral voor het verdriet van hun ouders”, zegt Elysia Nauwelaerts, vijfdejaars mode. „Eenmaal af-

gestudeerd, wil ik me voor dit project blijven inzetten.”

Het Berrefonds telt inmiddels meer dan twintig ambassadrices en levert herinneringsdozen aan een achttal ziekenhuizen. En er staan er nog in de wachtrij. In samenwerking met de vereniging Met Lege Handen organiseert het fonds ook gespreksgroepen.

„We haken twee mutsjes, een voor het kind, een tweede voor de ouders”

Een oudere vrouw betreedt de schoolrefter. „Wat jammer dat dit in mijn tijd niet bestond”, mijmert ze. „Het gebeurt geregeld dat moeders een kijkje komen nemen tijdens onze naaimarathons. Aan hun blik merk je dat ze verdriet meedragen. Anderen sturen ons hun verhaal of sponsoren stof. Zij moesten indertijd de draad zien op te vatten en voortleven zonder tastbare herinnering.”

Vrijwilligers Annemie Van den Eynde en Ann De Busscher maken wikkeldoekjes uit witte stof. „Terwijl sommige ouders felle kleuren verkiezen, leeft ook de vraag naar wit als symbool van eeuwigheid, vooral bij allochtonen”, vertelt Ann De Busscher. „Na de dood van hun al dan niet ongeboren kind hebben ouders bitter weinig tijd om alles te regelen, waardoor alle hulp van buitenaf welkom is. Ze denken op die moeilijke momenten vaak niet aan de nood aan herinneringen die later de kop opsteekt. Daarom is het belangrijk dat anderen die helpen lenigen, met deze kleinoden bijvoorbeeld.”

Op 28 en 29 mei organiseert vzw Berrefonds een naaimarathon in Zandvliet. Meer informatie op www.berrefonds.be en via 0472 93 99 83.

De herinneringsdoos, vol kostbare spullen voor het sterrenkind en zijn gezin. © Martine Croonen